

Experiment 2

Ročník III. Číslo II

Šk. rok 2021/2022

V tomto čísle
nájdete:

Kalendárium 2

Reportáž 4

Zoznámte sa,
prosím :) 6

Dva týždne bez
školy ... 8

Vítajte v tvorivej
dielni 2. A! 12

Netradičné
učenie 14

Sociologický
prieskum ... 16

Prvý školský ples s veľkým úspechom!

Ocenenie za celoživotnú prácu v školstve pre p. uč. Máriu Šujanovú

Po dlhšom čase konečne v teréne!

Milí čitatelia!

Školský rok sa pomaly, ale isto blíži ku koncu a my sa už všetci nesmierne tešíme na prázdniny. Ale ešte predtým, než zazvoní školský zvonec a my sa rozpráchneme užívať si prázdniny a letné dni plné odychu, chcela by som vám, našim verným čitateľom, odporučiť ďalšie číslo nášho časopisu. Verím, že v ňom každý z vás nájde niečo, čo ho zaujme, poteší. Tak ako v predchádzajúcich vydaniach, aj v tomto sa nachádzajú články, na ktorých sme „tvrd“ pracovali.

My - študenti sme veľmi tvoriví a máme kopec nápadov. Vďaka našim super IT schopnostiam sa nám podarilo vyrobiť elektronickú Valentínsku pohľadnicu. Samozrejme, bez skúsených školiteľov by to nešlo. Fašiangy na škole boli príjemným rozptýlením nášho študentského života. Vymysleli sme vlastné sviatky a čuduj sa svete - aj sa nám ich podarilo zrealizovať! Deň lásky k pečeniu (nápad Anny Márie) mal obrovský úspech.

Keďže školský život nie je len o učení, ale aj o rozvíjaní našich talentov, zapojili sme sa do literárnych a športovo-vedomostných súťaží, tiež sme sa zúčastnili rôznych besied a pridali sme sa k akcii Veľké jarné upratovanie v našom meste, ktoré sa konalo pri príležitosti Dňa Zeme. Každá z týchto akcií nám priniesla do života niečo nové, príjemné, pozitívne. V takomto pozitívnom duchu sa niesol aj mesiac máj. Veselo nám veru bolo na pôde školy, keďže sa členom študentskej

KALENDÁRIUM ...**JANUÁR**

Dňa 31. 1. sme úspešne ukončili naše polročné snaženie a z rúk triednych učiteľov sme si prebrali výpisy z klasifikácie. V priestoroch novej kaplnky sme spoločne slávili svätú omšu ako poďakovanie za uplynulý polrok, a zároveň ako prosbu o pomoc v našom ďalšom úsilí :-)

rady podarilo zorganizovať **MAJÁLES** - večer plný hudby, tanca a dobrej nálady, ktorý sa prehupol až do bieleho rána. A aby som nezabudla, medzi všetkými školskými povinnosťami sme si užili aj výlet do nášho hlavného mesta spojený s exkurziou.

Naše vedomosti, ktoré sme doposiaľ nadobudli v školských laviciach, sme sa pokúsili zúročiť aj v praktickom živote - absolvovali sme prax v rôznych sociálnych zariadeniach. Ako sa hovorí: „Lepšie raz zažiť ako stokrát počuť.“ Táto skúsenosť nám priniesla nielen nový pohľad na svet, ale aj na ľudí, ktorí v tomto svete žijú. Zažili sme toho ešte omnoho viac, ale to už si prečítajte sami!

Miriama Čerňanská,
šéfredaktorka

- prostredníctvom Občianskeho združenia Aj ty v IT absolvovali naše dievčatá workshop na tému „**Základy programovania micro:bitu**“, viac na s. 14

FEBRUÁR

- v posledný fašiangový deň nás premohla **fašiangová nálada** - ako sme sa učili, a zároveň „oslavovali“ sa dozviete na s. 5

alebo PESTRÝ ŽIVOT ŠTUDENTSKÝ

MAREC

- v rámci tvorivých činností na ECM (metodika edukačných činností) vymýšľali tretiaci nové sviat-

ky, napr. sviatok pečenia, fotohrafovania, maľovania, atď. a aby nezostalo iba pri rečiach, rozhodli sa ich aj zaviesť do školskej praxe. Prvý sviatok sa stretol s veľkým úspechom..., viac na s. 5

APRÍL

4. 4. nás na regionálnom kole v prednese prózy reprezentovala Sára Mináriková z 2.A. Podujatie sa konalo v obci Melčice-Lieskové, v rodisku Jána Čieteka Smreka.

Dňa 5. 4. sme sa vybrali do Mestskej knižnice Ľ. Štúra. Pani Jarmila Mikulová, vedúca knižnice, nás stručne oboznámila s jednotlivými oddeleniami, so spôsobom zakladania i vyhľadávania jednotlivých kníh a publikácií. Cenou informáciou pre všetkých študentov bolo predstavenie knižničného softvéru a online katalógu,

vdďaka ktorému si môže čitateľ napr. sám rezervovať knihy alebo predĺžiť dobu výpožičiek. Prváčky sa zároveň zapojili do vedomostného kvízu o knižnici – tri z nich boli vyžrebované medzi výhercami: L. Striežencová, S. Valaštinová, A. Blišnáková.

22. apríl - Deň Zeme ... sme si pripomenuli zapojením sa do akcie Veľké jarné upratovanie. Tím tretiačok vyčistil priestor námestia v okolí OD Tesco, Kostola Najsv. Trojice a Polikliniky, tím prváčok a druháčok zasa časť námestia od OD Rokoš a ulicu Záfortňa. Aj takto sme dali najavo, že nám osud nášho mesta nie je ľahostajný :-)

MÁJ

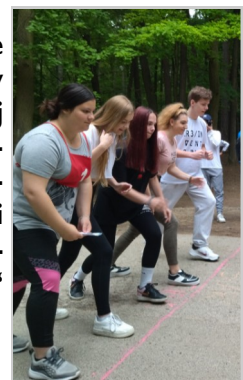
- zúčastnili sme sa súťaže v tvorbe školských časopisov a novinárskych príspevkov stredoškôľakov s názvom Štúrovo pero, ktorú organizuje Krajská knižnica Ľ. Štúra vo Zvolene. Do súťaže sme tiež zaslali práce tretiačok M. Čerňanskej a A. M. Jeřábkovej. M. Čerňanská bola pozvaná na seminár so žurnalistickou tematikou.

6. 5. sme besedovali s mjr. Mgr. Marianou Kmecovou z Krajského riaditeľstva policajného zboru v Trenčíne na tému **Trestnoprávna zodpovednosť mladistvých**. Zo všeobecného úvodu o štatistických údajoch sme postupne prešli na konkrétne problémy - bezpečnosť na cestách, prevencia pred požívaním drog a alkoholu, komunikácia cez sociálne siete. Na záver sme si pozreli skutočné príbehy oklamaných a zneužitých mladých ľudí, ktoré sú najlepšou výstrahou pre nás - ich rovesníkov.

17. 5. sme sa vybrali do Bratislavy - spoločenskovedná exkurzia sa napriek menej priaznivému počasiu vydarila, viac na s. 4,

25. 5. sme súťažili v krajskej športovovedomostnej súťaži „Župná kalokagatia.“ viac na s. 5.

JÚN

7. 6. sme sa s lektorkou zo Slovenského národného strediska pre ľudské práva rozprávali na tému **Nebezpečnosť extrémizmu a rasizmus**.

O ďalších aktivitách sa dočítate na našom webovom sídle :-)

Prišli sme, zmokli sme, páčilo sa nám ...

V jeden daždivý utorok sme sa rozhodli dobyť Bratislavu. Naším cieľom bolo vzdelávať sa prostredníctvom pamiatok a múzeí a popritom sa (ako správni študenti) zabaviť a využiť šancu lepšie sa navzájom spoznať.

Naša cesta začala ráno o 7.30 a trvala cca dve hodiny - čo by nebolo veľa, keby sme všetci neboli nedočkaví vidieť Bratislavu čo najskôr. Keď sme konečne vošli do hlavného mesta Slovenska, ohúrili nás nezvyčajný pohľad – množstvo vysokých budov, hrad, Dunaj, hustá premávka, masy ľudí... Našou prvou zastávkou bolo Múzeum židovskej kultúry. Tu sme sa dozvedeli, ako táto komunita žila - sprievodkyňa nám priblížila ich náboženstvo, zvyky, spôsob odievania aj stravovania, vysvetlila nám úlohu ženy a muža v komunite aj v manželstve - svojím výkladom zaujala každého z nás. V rámci prechádzky po Bratislave sme sa prešli do Dómu sv. Martina, v ktorom za čias uhorských kráľov prebiehali korunovácie, následne sme vykročili k Bratislavskému hradu, v okolí ktorého už každý spoznával okolie po svojom –

a tak vzniklo veľa jedinečných fotiek. Cestou (našťastie autobusom) na pamätník Slavín trochu sprchlo, po docestovaní na miesto dážď utíchol a my sme si Slavín mohli prezrieť bez toho, aby sme zmokli. Pri návšteve bunkra v Petržalke sme už také šťastie nemali :- (Napriek tomu sme zažili úžasnú prehliadku (podľa mňa najlepší bod programu) – prostredníctvom faktov, ale aj príbehov sme sa vžili do role vojakov brániacich hranice Slovenska a hlavné mesto v 30-tych rokoch 20. stor. Naš výlet sme zakončili návštevou Avion-u, kde sme mali šancu si niečo nakúpiť alebo sa poriadne najesť! Cestou k autobusu mnohí z nás poslednýkrát zmokli, pretože dáždniky sme si v nádeji, že už pršať nebude, ponechávali

v autobuse. Tento výlet z o s t a n e v r y t ý v našich myšliach. Bol naozaj úžasný!

Alexandra Karmanová, 2.A

Všetci boli nadšení

Deň lásky k pečeniu sa konal 22. 3. v triede 3.A, úvodné slovo predniesla p. uč. Kutišová. Následne každá pochutina – slaná alebo sladká – dostala svoje číslo. Študenti aj učitelia mohli následne ochutnávať zákusky, koláče, slané pečivo..., potom bolo ich úlohou hlasovať za tri najlepšie dobroty. Počas rátania hlasov (v zákulisí) vysvetľovala p. uč. Murínová, aké množstvo sacharidov, bielkovín a tukov obsahuje každý koláčik. Po zrátaní bodov sa vyhlásili víťazi, ktorí ako darček dostali

sadu varešiek a obrovský potlesk. 1. miesto si vybojovala Andrea Bližnáková z 1.A a jej cheesecake, 2. miesto obsadila Sára Mináriková z 2.A s grankovým perníkom, a napokon o tretie miesto sa podelil tri tretiačky: Rebeka Chudá (slaná roláda), Alexandra Matásová (mafiny) a Terézia Pau-

Zľava: Rebeka, Terka, Saša, Sára, Ad'a

lechová (brownies). Bol to prvý ročník pečenia, ale určite nie posledný!

Sára Mináriková, 2.A

Harmónia tela a ducha ... kalokagatia!

Antická predstava všestranne zdatného človeka inšpirovala organizátorov - pracovníkov Krajského školského úradu - k vzniku športovo-vedomostnej súťaže „Župná kalokagatia.“

Jej štrnásteho ročníka sa naši študenti zúčastnili 25. 5. Súťažili päťčlenné zmiešané družstvá žiakov stredných škôl - našu školu reprezentovali: Andrea Bližnáková a Klaudia Robotová z 1.A, Karolína Kopecká z 2.A, Liana Čelinská z 3.A a Matúš L o v á s z 3.B. Na trati dlhej tri kilometre bolo vytýčených šesť kontrolných stan-

višť, na ktorých súťažiaci odpovedali na otázky z oblasti zdravotníctva, geografie, histórie, športu, dopravy, civilnej ochrany a anglického jazyka. Ich športové zdatnosti preveril nielen beh cez Lesopark Brezina, ale aj rúčkovanie na lane, strelba zo vzduchovky a hod granátom.

Výsledok? Nové skúsenosti, zručnosti a kamarátstva... už teraz sa tešíme na budúci rok!
p. uč. Murínová

Zľava: Ad'a, Liana, Koča, Klaudia, Matúš

Fašiangová nálada

V posledný fašiangový deň síce prebiehalo vyučovanie, ale premožla nás fašiangová nálada. A tak okrem študentov sedeli v laviciach aj policajt a zlodej,

víla, indiánka, čarodejníca, princezná, pani Jeseň a ďalšie známe i menej známe "masky", na strane učiteľov zasa pribudla futbalistka, lekárka a Miss Slovensko 1999 :-)

Počas prestávok sme si pochutnali na výborných šiškách od pani učiteľky Šujanovej a fankách, ktoré spolu s triednou učiteľkou Z. Murínovou upiekli prváčky. Krásne masky, chutné jedlo a vynikajúca nálada nás utvrdili, že platí: Všade dobre, v CSOŠ najlepšie!

red.

Zoznámte sa, prosím :-)

Naša nová posila - spokojná, usmiata a vždy pozitívne naladená :-)

PaedDr. Anna Kmotorková sa medzi našich pedagógov zaradila počas tohto školského roka, vyučuje MAT, ADK a TSV.

Bola práca učiteľky Vaša vysnívaná? Byť učiteľkou bolo mojou túžbou od útleho detstva, od 3 do 6 rokov som v neďalekej dedine Prusy chodila namiesto škôlky do školy a mám na toto obdobie aj na pani učiteľku veľmi pekné spomienky. Základnú školu som navštevovala tu, v Bánovciach a mala som šťastie na veľmi dobrých učiteľov, čo ma ešte viac utvrdilo v mojom sne - byť učiteľkou.

Kam ste chodili na strednú školu? Túžila som chodiť na bánovské gymnázium, ale môj triedny učiteľ a rodičia sa zhodli na Strednej ekonomickej škole v Topoľčanoch. Ich voľba bola dobrá, lebo v našom vtedajšom okresnom meste som sa okrem učenia mohla venovať

aj svojim záľubám, recitovaniu, spevu, hraniu divadla a konferovaniu rôznych súťaží.

Prečo ste sa rozhodli študovať učiteľstvo? Prvé prijímacie pohovory som úspešne zvládla v Bratislave na AMU, kde som chcela študovať herectvo. Po múdrej rade mojich rodičov, že „každá učiteľka musí byť aj dobrým hercom“, som sa rozhodla študovať v Nitre aprobáciu matematika – biológia pre ročníky 5.-12. a urobila som si doktorát z matematiky.

Kde ste pracovali pred príchodom na CSOŠ? Mesiac som robila na I. ZDŠ, 5 rokov na III. ZDŠ a zvyšné roky na ZŠ Komenského.

Čo vás priviedlo na našu školu a ako hodnotíte študentov? Bolo to zastupovanie predmetov MAT a OBN za pani učiteľku M. Šujanovú, potom vyučovanie predmetov MAT, ADK a TSV. Som veľmi šťastná, že vám, usilovným, šikovným a tvorivým žiakom našej školy môžem aj ja odovzdať svoje vedomosti a skúsenosti.

Ste spokojná s tým, kde bývate? Bývam tu v meste, v rodinnom dome, kde som prežila detstvo a mladosť a som veľmi rada, že som sa po 25 rokoch

bývania v činžaku do neho aj s manželom vrátila.

Čo považujete za najväčší úspech v živote? Mojm životným úspechom je moja spokojná a celkovo aj šťastná rodina, o ktorú sa vždy môžem oprieť, je to manžel a dcéra s rodinou žijúca v Taliansku.

Cestovali ste lietadlom? Prvýkrát som cestovala lietadlom ako 17-ročná na prázdninový študijný pobyt do Moskvy, neskôr do Maďarska, Rumunska a veľakrát do Talianska.

Máte nejaké obľúbené miesto, ktoré by ste chceli navštíviť? Vždy som túžila po Afrike, ale tento sen sa mi už nepodarí splniť. Som veľmi rada, že som vďaka cestovným kanceláriám navštívila viaceré štáty Európy. Moje obľúbené miesto, ktoré by som chcela čo najdlhšie v živote navštevovať, sa nachádza v Taliansku pri lónskom mori - kde žije moja dcéra aj moje dve vnučky.

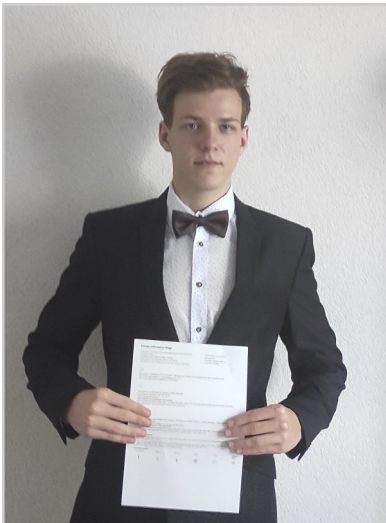
Veľmi pekne ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa radosných chvíľ v kruhu rodiny aj medzi nami - študentmi a pedagógmi CSOŠ :-)

Terézia Dzuríková
a Dajana Viselková, 3.A

Tretiačky na TSV v parku a na futbalovom ihrisku

Náš prvý absolvent

2. 9. 2019 prišiel ako tichý, bojzlivý chalan. Jeho cieľom bolo nesklamáť seba a nás. Pracoval na sebe a veľmi dobré výsledky ho motivovali a posúvali ďalej. 17. 6. 2022 je úplne iný - zhovorčivý, sebavedomejší, plný elánu

Matúš Lovás bol jedným z prvých študentov, ktorí zasadli do školských lavíc novovzniknutej školy. A keďže študoval učebný odbor biochemik – mliekarská výroba, jeho pôsobenie u nás sa skončilo po troch rokoch - 17. 6. 2022. Študoval v duálnom systéme, tzn. 4 dni trávil na odbornom vyučovaní v škole a 6 dní na praxi v Bánoveckej mliekarni Milsy. Tieto roky boli poznačené pandemiou a dištančným vzdelávaním, ale na Matúšových vedomostiach sa to našťastie neprejavilo. Záverečnú praktickú skúšku ukončil

známkou „chválitebný“. Na ústnej - teoretickej skúške ohúril skúšobnú komisiu svojimi vedomosťami a nemohol byť hodnotený inak ako známkou „výborný“.

Takto ho vidia „spolužiaci“

V pohode týpek. Aj keď je slabý v kartách. Keby som ho mal opísať v jednom slove poviem „botník“. (Zdeno) Zlatý, milý chalan a celkom vtipný. (Sabína) Veľmi priateľský, inteligentný, komunikatívny a dobrosrdečný. Vždy, keď sme sa spolu stretli, ústa sa nám nezavreli. Veľmi som si želal mať takého spolužiaka. Škoda, že sme nemohli tráviť spolu viac času - len počas spoločných výletov a exkurzií. V škole mi bude moc chýbať. (Braňo)

Ako Matúš hodnotí svoje rozhodnutie študovať na CSOŠ?

„Išiel som na túto školu, pretože sa mi strašne páči narábať so skúmavkami, pipetovať v laboratóriu a byť v plášti. Najviac sa mi páčilo realizovanie rôznych pokusov - od zisťovania tuku v mlieku, pozorovania kvasiniek, zisťovania falšovania smotany pridaním škrobu až po dôkazy bielkovín. Som veľmi spokojný s pani učiteľkami, ktoré boli trpezlivé, dokázali ma všetko naučiť, aj keď som konkrétnu látku dobre nezvládal. Je s nimi obrovská sranda a čo sa mi najviac páči - sú milé a nie sú prísne. Som naozaj rád, že som si vybral takúto školu, veľmi sa mi páči a nerád z nej odchádzam.“

Vo výrobe...

Keďže Matúšove učebné výsledky boli počas celých troch rokov veľmi dobré, rozhodol sa pokračovať v nadstavbovom štúdiu na Strednej odbornej škole techniky a služieb v Topolčanoch. Želáme mu veľa úspechov, chuti a síl v ďalšom štúdiu!

p. uč. Murinová

Príprava na teoretickú skúšku

Dva týždne bez školy = dva týždne v praxi

Špecifikom odboru sociálno-výchovný pracovník je čas strávený mimo školy - dvoj-týždňová súvislá prax. Absolujú ju študenti všetkých ročníkov: prváci a druháci vo forme „náčuv“ a pozorovaní v úradoch a sociálnych zariadeniach rôzneho typu, tretiaci už musia preukázať samostatnosť a tvorivosť pri priamej práci s klientom. Dá sa povedať: „Čo sa v škole naučíš, na praxi akoby si našiel.“ Samozrejme, okrem dobrej teoretickej prípravy sú dôležité aj osobnostné predpoklady: trpezlivosť, vytrvalosť, empatia... Takto si na prax spomínajú tretiačky:

Začiatky praxe sú vždy stresujúce, ale zároveň je v nás adrenalin - nikdy nevieť, čo sa môže stať. Ani ja som nevedela, čo ma čaká, či ma príjmu. Napriek tomu som bola plná očakávania a tešila som sa na nové tváre, skúsenosti, priateľstvá... Prvý dojem bol SUPER! Vo dverách „Archy“ sa objavila milá osôbka plná energie – bolo vidieť, že práca s klientmi ju naozaj baví a naplňa. Vtedy zo mňa strach opadol, obavy sa rozplynuli. Počas dvoch týždňov som spoznala úžasných ľudí,

ktorí sa radi zabávajú a energie majú na rozdávanie. Raz sme si spravili „párty“, tancovali sme, spievali, skrátka príjemná atmosféra, ktorá nás obklopovala aj nasledujúce dni. Je dobré absolvovať aj praktickú časť, nielen teóriu. (Alexandra Maťasová)

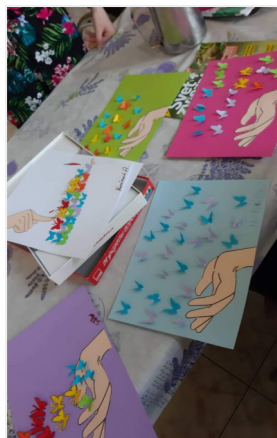
V DSS Archa som sa prostredníctvom metódy pozorovania naučila rozpoznávať typológiu klientov a vnímať ich v ich vlastnom svete fantázie. Vnímala som, ako sa cítia, čo prežívajú. Jeden z príjemných dní pripadol na oslavu Dňa detí. Program bol slávnostný, plný prekvapení, prišiel aj nečakaný hosť... Bol to pán Gašparík, ktorý sa zaujímal o financovanie a aktivity Archy, priniesol veľa darov a finančný príspevok. Bolo veľmi príjemné, ako s klientmi súťažil a ako ich podporoval. V tento deň vyzerala Archa ako Disneyland - boli sme prezlečení za rozprávkové postavičky Mickey Mouse (fotografia). Všetci mi veľmi chýbajú a verím, že aj my

(študentky) im. (Terézia Dzuríková)

Najviac zábavy som s klientmi DSS Archa zažila pri ranných rozcvičkách - bolo milé pozorovať ich, ako si užívajú každú pieseň. Páčilo sa nám tiež bábkové divadlo a rôzne tvorivé aktivity. Klienti boli veľmi nadšení mojim nápadom vyrobiť si hudobné nástroje z domácich zásob, ktoré sme potom využili na veľkej „archáckej“ diskotéke. V rámci RETRO Superstar sme my (praxujúce študentky) tvorili porotu hodnotiacu obdivuhodné spevácke výkony klientov. (Anna Mária Jeřábková)

Aj v DSS – Domov dôchodcov sme našli šikovných a tvorivých klientov. Čas sme tu trávil spoločenskými aktivitami, prechádzkami v prírode na čerstvom vzduchu, ktorých sa síce nezúčastnili všetci klienti, ale pár záujemcov sa vždy našlo. Spoločné zážitky pre nás boli aj telovýchovné aktivity. Klientom sa páčilo a boli radi, že sa im mal kto venovať a tráviť s nimi voľný čas. (Liana Čelinská)

Počas dvoj-týždňovej praxe v DSS v BN sme si s dievčatami pripravili rôzne tvorivé aktivity: lepenie, strihanie, vyfarbovanie. Jeden deň sme vyčlenili športovým aktivitám: hádzanie kolkami, hod loptou, hokej ... Aby sme starčekom a starenkám pripomenuli mladé časy - opekali sme spoločne špekáčiky. Seniori mali chuť zapájať sa do každej aktivity - veľmi som si to tam obľúbila. Sára Mináriková, 2.A

Viete hrať Dobble?

Moja prax bola zacielená na aktivity s deťmi v ŠKD. Jednou z ich najobľúbenejších hier bola Dobble, ktorá sa dá hrať na viacero spôsobov. Pri prvom musíme čo najviac kartičiek získať a pri druhom sa ich zasa čo najrýchlejšie zbaviť. Získavame alebo odkladáme kartičky nasledovným spôsobom - ak nájdeme rovnaké zvieratko na našej kartičke a na kartičke v strede vykrikneme ho a čo najrýchlejšie dáme kartičku do stredu alebo si ju vezmeme. Deti táto aktivita veľmi bavila, rozvíjali si ňou svoje pozorovacie schopnosti, rýchlosť a slovnú zásobu. Monika Pajtinková, 2.A

Lepšie raz zažiť' ako stokrát počuť'

Dňa 20. 6. sa tretiaci vybrali do Trenčína, aby znásobili svoje teoretické vedomosti zo špeciálnej pedagogiky. Navštívili Spojenú školu internátnu v Trenčíne (SŠI), ktorá je najstaršou inštitúciou svojho druhu na Slovensku. Je určená pre výchovu a vzdelávanie detí a žiakov s mentálnym postihnutím, ktorí majú často pridružené aj ďalšie druhy postihnutia – autizmus, zmyslové postihnutie, telesné postihnutie, poruchy reči a v súčasnosti stále viac pribúdajú je-

dinci so psychiatrickými diagnózami. Organizačnými zložkami školy sú: Špeciálna materská škola, Špeciálna základná škola, Praktická škola, Elokované pracovisko v DEMY Trenčín. Súčasťou školy je školský internát a školské kluby detí.

Tretiaci mali možnosť vidieť priamu prácu s deťmi s MP a s deťmi s autizmom. Pozorovali, v akých priestoroch sa s nimi pracuje, s akými pomôckami a vybavením si špeciálni pedagógovia pomáhajú, aby „našli“, čo je v nich skryté a čo najlepšie ich pripravili do života. Študenti obdivovali, čo všetko je možné tieto deti naučiť, vyskúšali aj špeciálnu terapeutickú miestnosť Snoezelen (na

fotkách) slúžiacu na relaxáciu. V nej deti nachádzajú stabilitu, upokojenie a podnecujú svoje zmysly pomocou zvukov, obrazov, farieb, vôní. Z návštevy SŠI odchádzali s vedomím, že práca pedagógov, asistentov a celého personálu si skutočne zaslúži obdiv a úctu. p. uč. Murínová

Z muzikálu sme boli priam unesení!

Do divadla sme vstúpili elegantne oblečení a upravení, ako sa na spoločenskú akciu patrí. Predstavenie trvalo približne 2,5 hodiny. Bol to muzikál, ktorý vtupne vyzrával príbeh o Jozefovi a jeho bratoch – o rodinných vzťahoch, o láske, ale aj o závidi. Príbeh končil happyendom – Jozefovi bratia sa napokon zmenili - zatiaľ čo Jozefa predali do otroctva, najmladšieho Benjamína už opustiť nechceli, vzali na seba aj jeho „vinu“. Herecké výkony boli dychberúce. Veríme, že objavíme ďalší dobrý kúsok nitrianskych hercov a už teraz sa tešíme na ďalšiu návštevu Divadla Andreja Bagara v Nitre.

Anna Mária Jeřábková, 3.A

Naši noví „mliekari“

... veľa toho nenahovoria, ale niečo predsa prezradili :-)

Volám sa **Braňo Domovec** a v novej škole sa mi páči. Som rád, že tu mám kamošov, s ktorými sa poznám už od 5. ročníka. Páči mi aj školská kaplnka. Stravujem sa v školskej jedálni, varia tam dobre. Zo školských akcií sa mi páčil výlet na Butkov. Na praxi som väčšinou spokojný, som rád, keď ma pracovník firmy pochváli. Mojm koníčkom je hrať futbal, aj keď viac sa hrám na počítači.

Aleš Pilát – bývam v meste Bánovce nad Bebravou. Vo voľnom čase hrám počítačové hry a počúvam hudbu. Škola je dobrá, sú tu dob-

rí učitelia. Cez víkend chodím k starým rodičom a nakupovať.

Zľava: Braňo, Aleš a Lukáš

Počas veľkých prázdnin chodím rád na výlety. Najradšej mám

týždne, keď je prax. V triede sme len traja – z tej istej základnej školy – nebolo potrebné zvykať si na nič nové. Z vyučovacích predmetov mám rád: angličtinu, matematiku, informatiku a telesnú výchovu.

Som **Lukáš Pilát**. Škola je fajn, je tu skvelý kolektív a dobrí učitelia, ktorí nám radi poradia a pomôžu. Na školu som si rýchlo zvykol, páči sa mi tu. Rád chodím na prechádzky do prírody a občas si zahrám hry na počítači. red.

Sviatky

Neoddeliteľnou súčasťou života každého človeka sú sviatky a významné dni. To isté platí aj o jednotlivých kultúrach a spoločnosti, kde tieto dni patria k tradíciám. Aby sa niečo stalo tradíciou, musí sa to niekde a nejako začať, a preto sme si na metodike edukačných činností vymysleli vlastné sviatky, resp. dni. Každý zo žiakov 3. ročníka si pripravil prezentáciu svojho sviatku/dňa. Návrh obsahoval informácie o samotnom sviatku, jeho povahe a charaktere aj o možnom dátume jeho realizácie. Toto všetko malo podobu plagátu, ktorým zároveň pozývali všetky ročníky k aktívnej účasti. Vzniklo tak niekoľko veľmi pekných sviatkov/dní, ktoré snád budú mať svoje opakovanie, kto

vie? Možno sa stanú našou školskou tradíciou. Z už zrealizovaných sviatkov možno spomenúť Deň lásky k pečeniu, ktorý zožal veľký úspech. Nemalý záujem vzbudili: Sviatok maľovania obrázkov, Deň fotografovania, Deň pitia čistej vody alebo minerálnych vôd a Deň písania listov. Ešte sa tešíme na Sviatok melónov či Deň kofoly.

Deň pitia čistej vody

a minerálnych vôd

Naším prvotným cieľom bolo piť v tento deň iba čistú vodu alebo minerálku, žiadne sladké nápoje. O prinesenej vode si študenti pripravili prezentáciu obsahujúcu údaje o lokalite, minerálnom zložení, pozitívnych účinkoch, príp. o miestnych názoroch na pra-

meň. Vody pochádzali z rôznych oblastí a regiónov Slovenska, napríklad z Bojníc (Kúpele Bojnice, Prameň studnička Lascce), z prameňa Budiš a Dubové v okrese Turčianske Teplice, z Korytnice (prameň Antonín a Vojtech) z okresu Ružomberok, z prameňa v Trenčianskych Mitiaciach a pod. Samotná prezentácia sa konala formou ochutnávky.

p. uč. Tkáčová-Hírešová

Telesný trest - účinný, nutný alebo neprípustný?

Nedávno sa mi pod ruku dostal článok - vraj „Jedna výchovná“ ešte nikomu neuškodila. Pozoruhodné! V podstate súhlasím, predsa taká malá „výchovná“ nenaruší vzťah dieťaťa a rodiča alebo určite nepreeruší ich kamarátske puto.

Pozrime sa na problém telesných trestov z pohľadu našich starých rodičov: V ich dobe bolo trestanie celkom normálne a deti sa tak naučili správnym zásadám správania. V dnešnej dobe to takto nefunguje: rodičia sa boja čo i len slovom napomenúť svoje dieťa, pretože si myslia, že spoločnosť ich za to odsúdi a vyhlási, že nie sú dobrí rodičia. Alebo sa poďme pozrieť do školských lavíc v dobe socializmu. Súdruhovia a súdružky vykonávali na svojich žiakoch telesné tresty, ako boli napr. výprask „rákoskou“ po

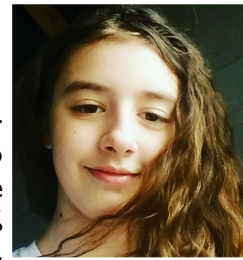
rukách alebo „vyšticovanie“. Bolo to celkom normálne a dokonca aj rodičia to kvitovali. A dnes? Na jednej strane máme rodičov, ktorí neprefe-rujú násilie a neradi ho používajú či vidia v okolí svojich detí, na druhej strane rodičov, ktorí si myslia, že dieťa by malo poznať hranicu pretečenia pohára!

A čo na túto tému hovoria výskumy? Výskumy hovoria, že deti, ktoré sú alebo boli vystavované bitke, sa správajú voči svojmu okoliu agresívnejšie a majú podstatne nižšie sebavedomie ako deti, ktoré neboli vôbec bité! Napr. v roku 2004 bol v Českej republike ukončený 3-ročný výskum s názvom „Retrospektívna štúdia fyzického a psychického týrania v detstve u dospelaj populácie ČR“. Tento výskum podporilo aj Ministerstvo zdravotníctva,

z jeho výsledkov vyplýva: 37 % dospelých priznalo nízke sebavedomie v dospelosti, 18 % priznalo časté pocity smútku a depresie a až 17,8 % časté úzkosti a strach. Myslím si, že rodičia by mali aj v tejto oblasti byť vzdelávaní a informovaní. Nie volať o pomoc až potom, keď nastane kríza vo výchove potomka. Za zmienku stoja organizácie a projekty, ktoré sa tejto problematike venujú, pomáhajú, podporujú, robia osvetu, napr. projekt Rešpektovať a byť rešpektovaný.

Tak čo teda, milí čitatelia? Biť či nebiť? Až sa mi raz v budúcnosti podarí mať vlastné potomstvo, tak sa budem snažiť „malé výchovné“ čo najviac obmedziť, ale až môj pohár trpezlivosti pretečie a tento čin sa nedopatrením stane, tak sa mu to pokúsím vysvetliť a urovnať naše nezehody. Moje deti by mali pochopiť, že medzi nami nie je súperenie, ale spojenectvo pri riešení problémov.

Anna Mária Jeřábková, 3.A

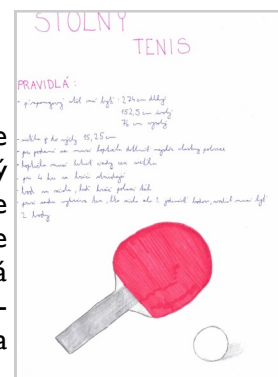
Viete správne vytvoriť referát?

Referát v školskej praxi predstavuje odborné spracovanie informácií a zaujatie stanoviska k danej téme.

Správne vytvorený referát nie je bezhlavo skopirovaný cudzí text. Ide o vlastné spracovanie problematiky, predchádza mu štúdium materiálov, výber informácií a voľba vlastnej koncepcie. Študent sa spracovaním témy cibrí v čitateľskej gramotnosti, tzn. nejde o „zabíjanie“ času, ale o možnosť

zorientovať sa v množstve faktov a vytvoriť si vlastný názor. Pri písomnej podobe referátu je pre zaujatie „publika“ potrebná aj pútavá forma - pestrosť, prehľadnosť a prepojenie textu a obrazu.

red.

R. Chudá (TSV)

Najväčší slum v Keni

2.

- ▶ Najväčším slumom je Kibera.
- ▶ Nachádza sa v Nairobi
- ▶ rozlohu 2,5 km² (35 futbalových ihrísk.)
- ▶ počet obyvateľov viac ako 1.5 milióna
- ▶ najhustejšie osídleným miestam našej planety.
- ▶ polovica obyvateľov mesta
- ▶ slum Kibera zaberá približne 6% jeho celkovej rozlohy.

L. Striežencová: Sídla vo svete (GEG)

Slumy (vysl. Slamy)

- okrajová časť veľkomiest
- obývaná veľmi chudobnými vrstvami obyvateľstva

- **chatrče** – 3,5 x 3,5 m
- **počet bývajúcich** – 7 ľudí až viac
- **steny** – hlina / betón
- **strecha** – vlnitý plech
- **podlaha** – hlina / betón
- **chýba**: – tečúca voda, toalety, električka
– doprava, školstvo, zdravotníctvo
- vysoká kriminalita, násilie, nezamestnanosť

K. Košťálová: Sídla vo svete (GEG)

Vitajte v tvorivej dielni 2.A!

Vytváranie dvojíc z pásov drôtika

Stromčeky, ktoré vytvorili druháčky :-)

Stromček šťastia

...sa nám poľahky podarilo vytvoriť. Skúste to aj vy!

Pomôcky: tenký drôt, kliešte, korálky, kameň na upevnenie stromčeka

Postup: Drôt si nastriháme na 40 cm dlhé pásy, cca 16 ks. Do stredu každého pásu umiestnime korálku, drôt zohne na polovicu, miesto v okolí korálky pevne stočíme (0,5 - 1 cm) tak, aby

bola korálka pevne uchytená v strede. Keď sú všetky korálky uchytené na drôtených pásoch, budeme vytvárať dvojice pásov – dva pásy k sebe priložíme a tesne pod miestom upevnenie korálky stočíme cca 1 cm. Po zhotovení dvojíc postupujeme podobným spôsobom – z dvojíc vytvoríme štvorice, atď. ...nakoniec budú všetky pásy „stočené“ v jednom kmeni. Ten pripovíme ku kameňu nasledovným spôsobom: konce drôtičkov roztiahneme po celej ploche kameňa, z dvoch susedných budeme postupne vytvárať očka pokrývajúce celý kameň, na spodnej časti kameňa vytvoríme pevný „uzol“.

V rámci témy „zberateľstvo“ sme zostavili triedny herbár.

Na fotke vylisovaná rastlinka Márie Vavrovej.

Kukučka lúčna
Čeľaď: silenkovité
Rastie na vlhkých lúčkach, okrajoch lesov, v priekopách, obľubuje vlhké a na živiny bohaté, mierne kyslé, hlinité pôdy.

Práca so sadrou: zarobili sme hmotu v správnom pomere, odliali ju do formičiek, nechali vyschnúť a vymaľovali podľa vlastnej fantázie...

Dňa 30. 3. 2022 si za celoživotnú prácu v školstve prevzala ocenenie z rúk primátorky mesta Bánovce nad Bebravou p. uč. Mária Šujanová. Ku gratuláciám sa pripájame aj my - kolegovia a študenti CSOŠ!

MAJÁLES - bolo nám spolu úžasne!

Ďakujeme dievčatám z našej školskej rady za skvelé zorganizovanie večera plného zábavy na konci mája. Pochutili sme si na výbornej večeri, dezerte či slanom pečivku. Potešila nás tiež bohatá tombola a nechýbali ani hry - napínavý stoličkový tanec a skutočne veselý metlový tanec. Rozprávali sme sa, nasmiali sme sa, ale predovšetkým sme veľa tancovali a spievali až do svitania. Ľudovečky, latino, hip-hop, rock, pop... Každý si prišiel na svoje. Už teraz sa tešíme na ďalšiu podobnú akciu!

p. uč. Mujkošová

Jediná cesta ku št'astiu

Čo je to št'astie? ... množstvo každodenných drobných radostí poskladaných do mozaiky št'astia. Ako ho ale dosiahnuť? Dá sa kúpiť, získať alebo je to len zhoda št'astných náhod v živote? Hovorí sa, že každý je strojom vlastného št'astia, je to ale naozaj tak? Môžeme jednoducho rozkázať našej hlave, aby bola veselá? Z každej strany počujem, že sa musím tešiť z každého východu slnka, každého ďalšieho prežitého dňa na zemi, každého okamihu stráveného s našimi milovanými... Niekedy to nie je ľahké. Z vlastnej skúsenosti súdím, že ľudia nie sú šťastní, kým nezažijú niečo horšie. Až potom si uvedomia vďaka za to, čo mali predtým. Keď sa nad tým zamyslím, tak to, že vidím, beriem ako samozrejmosť a pritom veľa ľudí by dalo všetko za to, aby mohli vidieť svet aspoň na chvíľu. Toto je len jedna z mnohých vecí, ktoré sú pre nás samozrejmosťou, ale pre iných snom. Ľudia sú chamtiví. Čím viac št'astia majú, tým viac ho ešte chcú. Prestanú si vážiť drobnosti, začnú mať zvýšené nároky a potom sa stane, že svoje št'astie zrazu nevedia nájsť. Majú veľa peňazí, krásny dom, autá, ale pocit št'astia sa im vyhýba. Št'astie si kúpiť nedokážeme. Neexistuje obchod so št'astím, všetko je to o nastavení mysle.

Ja za ozajstné št'astie považujem, keď sa ráno zobudím s dobrou náladou, keď je vonku pekné počasie, keď môžem robiť veci, ktoré mi robia radosť. Neexistuje

jedna definícia št'astia, ktorá by platila pre všetkých ľudí. Každý si musí vlastné št'astie nájsť a prežívať sám. Niekedy sa treba pozastaviť a rozmýšľať nad tým, čo všetko vlastne máme. Žijeme v teplom byte, zatiaľ čo niektorí ľudia nemajú večer kam zložiť hlavu. Máme dostatok jedla, ale na uliciach je mnoho ľudí, ktorí žijú so strachom z toho, že ďalší deň nebudú mať čo dať do úst. Je pre nás samozrejmosťou a niekedy dokonca až otravou chodiť do školy, ale iné deti by dali všetko za to, aby mali aspoň základné vzdelanie. Vedieť čítať a písať je pre nich nedosiahnuteľný sen. Prečo si tieto veci nevážíme? Prečo stále hľadáme v našom živote niečo negatívne namiesto toho, aby sme sa tešili z týchto maličkostí? Na túto otázku nie je jednoduché odpovedať. Každý chce to, čo nemá. Ukázkový príklad je počasie. Keď je zima, ľudia plačú za letom. Spomínajú, aké krásne bolo, keď ich zohrievalo slniečko a všade naokolo bola svieža zelená farba. Naopak - v lete ľuďom chýba sneh, biela krajina, sánkovačky.

Podľa mňa už v dnešnej dobe naozajstné št'astie z maličkostí vedieť prežívať len deti. Na ich tvárach sa objaví úsmev pri každom drobnom úspechu, pri každej hre ... Je smutné, že z pocitu št'astia sa dá vyrásť. Každý by si mal v sebe uchovať kúsok dieťaťa, ktoré sa raduje z maličkostí. Je to vlastne na nás, aký život budeme prežívať. Môže to byť život plný sklamaní, smútku a odporu

alebo naopak - život plný radosti a vďaky. Samozrejme, neexistujú len veselé alebo smutné emócie a radosť občas strieda aj smútok a beznádej, ale je na nás, aby sme nechali prevládať št'astie nad nešťastím. Nech nás k tomu povzbudia aj slová gréckeho filozofa Epiktéta: „Je len jediná cesta ku št'astiu, prestať sa trápiť nad tým, čo je mimo našej moci.“

Lenka Ondrušková, 3.A

Výtvarné práce zaslané do súťaže Rodina a základné ľudské právo na život, ktorú organizuje Asociácia za život a rodinu.

R
O
D
I
N
A

M. Vavrová, 2.A

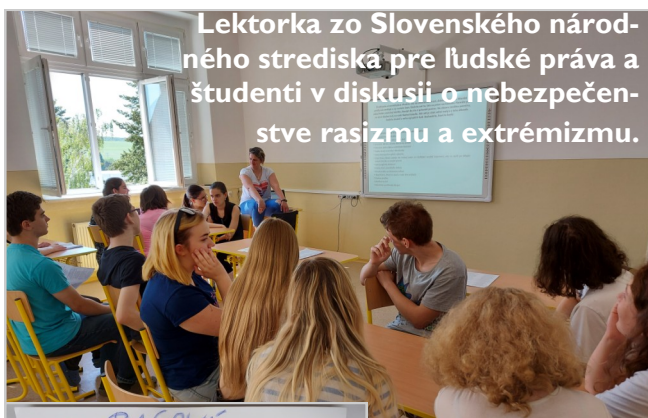
A. Karmanová, 2. A

N. Dúcka, 1.A

Netradičné učenie

„Kreativita je rovnako dôležitá ako schopnosť písať a čítať.“ Ken Robinson

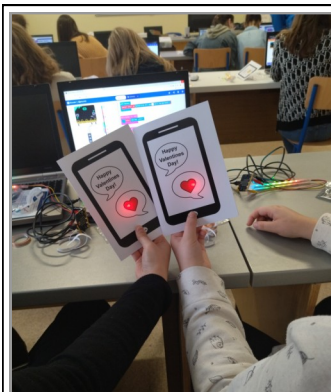

Lektorka zo Slovenského národného strediska pre ľudské práva a študenti v diskusii o nebezpečenstve rasizmu a extrémizmu.

Dobré je vypočúť si názor odborníka nielen nekriticky preberať všetko, čo ponúka internet a ešte lepšie je, keď problematiku porozumieme a vieme ju spracovať. Prváčky sa nebezpečenstvu rasizmu venovali aj na GEG - tvorili a prezentovali plagáty. red.

Natália Grochalová

Aj ty v IT

V spoločnosti sa dlhodobo stretávame s predsudkami, že IKT patria len do sveta mužov. Dievčatá si veľakrát neveria a technické úlohy vzdávajú predčasne. Informatika ale nie je „strašiak“, naopak, je nám nápomocná v bežnom živote, uľahčuje a zjednodušuje nám množstvo činností. Stačí len vedieť, ako na to. **Prostredníctvom OZ Aj ty v IT absolvovali naše dievčatá workshop na tému Základy programovania micro:bitu.** Zoznámili sa s micro:bitom, programovacím prostredím, vyskúšali si niekoľko jednoduchých úloh: animácie, led diódka, neopixelový pásik. Na záver zapájali jednoduchý obvod pomocou medenej vodivej pásky, LED diódky a batérie. Vytvorili elektronickú Valentínsku pohľadnicu pre svojich priateľov, rodičov, starých rodičov...

p. uč. Murínová

GOOGLE dokumenty

Počas dištančného vzdelávania sme sa so žiakmi spájali najčastejšie cez aplikáciu Meet. Keďže študenti gmail využívajú najčastejšie, na hodinách aplikovanej informatiky sme si ukázali aj iné možnosti a aplikácie, ktoré ponúka. Naučili sme sa tvoriť, zdieľať, rozposielať a následne spracovať formuláre, dokumenty, prezentácie, vytvárať skupiny, čet, kategórie, meniť nastavenia, podpisy, aby sme naplno využili možnosti, ktoré sú na uľahčenie internetovej komunikácie voľne prístupné. Foto: Veľkonočná pohľadnica vytvorená priamo v aplikácii google - dokumenty.

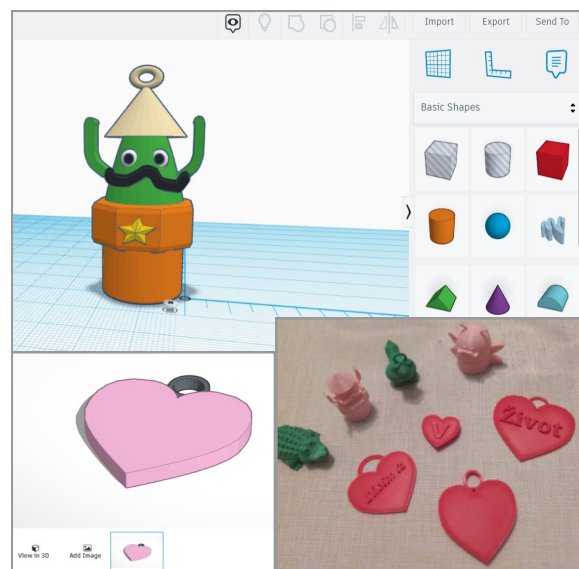

Miriama Čerňanská, 3.A

3D modely

Na hodinách informatiky sme vyskúšali ďalšiu možnosť grafického zobrazenia informácií. Prostredníctvom online programu sme vytvárali trojrozmerné modely, ktoré sme si dali vytlačiť v 3D tlačiarňi.

p. uč. Murínová

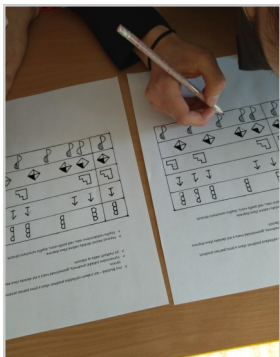

Na hodinách špeciálnej pedagogiky sme sa venovali špecifickým poruchám učenia.

Po zvládnutí teoretických poznatkov si tretiačky mali pripraviť aktivity pre deti s ťažkosťami učenia. Pripravené pomôcky, námety a cvičenia zrealizovali tak, akoby pracovali na hodine s deťmi. Tipy na podporu školských zručností, pozornosti a kognitívnych funkcií si vyskúšali na sebe navzájom.

p. uč. Murínová

Zľava: Klaudia, Viki, Ad'a, Sabína, Klára, Natália

Veselo bolo prváčkam na ECM, keď si vyskúšali prvky muzikoterapie a prostredníctvom Bobotubes hudobne stvárňovali jednoduché detské pesničky, napr. My sme malí muzikanti, Prší, prší... Bobotubes sú perkusné rúry, ktoré pri údere vydávajú tóny

stupnice - vieme ich rozpoznať aj vďaka farebnému rozlíšeniu rúr (C - červená, D - oranžová, atď.) Vylúdiť tón bolo pre študentky pomerne jednoduché, pri spoločnej hre však bolo potrebné poriadne sústredenie - tu sa preverili aj rytmické schopnosti „hudobníčok“. p. uč. Kutíšová

Praktické písomnosti sa učia študenti tvoriť na SJL aj ADK (administratíva a korešpondencia). V rámci pracovnej komunikácie píšú rôzne typy úradných listov, pri preberaní hovorového štýlu zameriavajú svoju pozornosť na súkromné písomnosti.

Cirkevná škola odborná škola na Terézie v Lisiecu Farská 5, Rimava Sobota

Žiakosť: duchovný rozvoj, seľavodokmi, vzťah k deťom či ľuďom a ústavných kamariátor

Celky: špeciálno-výchovný pracovník, výchovný učiteľ, opatrovateľská činnosť, Miskar-sigra

My pozívame na také miesta, ktoré je vo vnútri, nie ma nekraske

Škola: moderné vybavenie, veľké triedy, telocvičňa s novým vyfarbením, kaplnka, jedáleň

Lucia Striežencová: Reklama školy

Ružencová madona (Caravaggio)

Predmet ECM je bohatý na tvorivé a kreatívne činnosti. V aktivite Živé sochy sa žiaci „nainštalovali“ do výtvarnej predlohy. Napodobňovali sochárske diela z obdobia 20. storočia, ale aj maliarske diela barokových výtvarníkov. Aktivita bola rozdelená na dve časti. V prvej sa na živú sochu zahral jed-

Dajana

Saša a Anna Mária

notlivec, ktorému s pózou pomáhal niekto zo spolužiakov, v druhej všetci žiaci vytvorili spoločný portrét.

p. uč. Tkáčová-Hírešová

Sociologický prieskum na námestí

Sára, p. uč. Tkáčová-Hírešová a Mária

V každodennom životnom tempe, pri všetkých povinnostiach, záujmoch či rutine si ani neuvedomujeme, že správanie ako aspekt sociológie je možné pozorovať a skúmať. Toto poznanie nás (druháčky) viedlo k zámeru zrealizovať vlastný sociologický prieskum.

Cieľom prieskumu bolo pozorovať a zmapovať správanie ľudí, ktorí sa vo vybranom čase nachádzali na Námestí Ľ. Štúra v Bánovciach nad Bebravou. Z uvedeného cieľa vychádzali nasledujúce prieskumné otázky: 1. Za akým účelom ľudia navštívili mesto? 2. Koľko ľudí a akým spôsobom narába so svojim telefónom počas prechodu námestím? 3. Koľko ľudí a v akej vekovej kategórii navštevuje v doobedňajších hodinách kostol?

Pre zber údajov boli zvolené **dve z typických sociologických výskumných metód - pozorovanie a anketa**. Získané údaje boli spracované matematicko-štatistickými metódami, percentami a početnosťou pri kvantitatívnych položkách, následne zobrazené prostredníctvom grafov a tabuliek.

Zber údajov ovplyvňovali viaceré faktory. V prípade ankety, to bola neochota zo strany ľudí participovať na nami realizovanom prieskume. Okoloidúci sa anketárkam vyhýbali. Niektorí z

oslovených odmietli slušným spôsobom, iní boli neprijemní a arogantní (napr. „neotravujte, dajte pokoj“ a pod.). Iným z našej strany neovplyviteľným faktorom bolo dané ročné obdobie a počasie.

Prieskum bol pripravený na vyučovacích hodinách sociológie a realizovaný v priebehu dvoch dopoludní, rozdelený na dve časové etapy s výrazným časovým rozdielom - september 2021 a jún 2022. Pracovali 3 skupiny. Dve pracovali na pozorovaní bez narúšania cesty, resp. konania okoloidúcich. Prieskumný súbor tvorila náhodne zvolená vzorka respondentov, ktorí sa práve pohybovali na Nám. Ľ. Štúra. Na anketu odpovedal súbor ochotných respondentov.

Vyhodnotenie prieskumu Pozorovanie

Pri porovnávaní a pozorovaní v jednotlivých ročných obdobiach sme zistili rozdielnosť v počte pozorovaných pohybujúcich sa po námestí - v septembri 2021 sa po námestí pohybovalo viac osôb ako v júni (bolo akurát po daždi). 2. Zistili sme rovnaký počet telefonujúcich u oboch pohlaví. V prípade tzv. hladkania telefónu to boli väčšinou muži. Jeden muž uskutočňoval facetime. 3. Doobeda kostol navštívilo viac seniorov ako ostatnej populácie (deti a mládež sa nachádzajú v škole a dospelí v práci). Zistili sme, že kostol v oboch prípadoch pozorovania navštívili väčšinou ženy.

Anketa

Respondenti prechádzajúci Nám. Ľ. Štúra boli v prevažnej väčšine z dediny. Ich účel návštevy bol

Terka

Monika a Viki

najmä zdravotný - návšteva lekára, ďalej vybavovanie alebo nakupovanie, prechádzka a návšteva kostola. Stretli sme sa aj s prípadmi kombinácie viacerých dôvodov - u tretiny respondentov.

Záver

Pozorovanie každodenných javov, skutočností, správanie a konanie jednotlivcov, resp. skupín sa stalo zaujímavým spôsobom, ako si priblížiť sociológiu a jej predmet záujmu. Okrem samotných výsledkov mal prieskum aj pozitívny vplyv na naše vnímanie reality a každodenných javov - uvedomovali sme si rôzne súvislosti, ktoré by sme si „bežne“ nevšimli, napr. vyhýbanie sa ľuďmi anketárom či nevrle správanie sa. To sa následne odzrkadlilo na našom vnímaní iných anketárov a ich práce. Všimli sme si napr. aj oblečenie v kontexte ročného obdobia či konkrétneho počasia a pod. Odniesli sme si zaujímavé poznatky, zistenia, aj zážitky. Z tých vtipnejších napr. tento: Keď sa na terénny prieskum nepripravíš po všetkých stránkach, budeš smädný a hladný :-)

p. uč. Tkáčová-Hírešová

sociológia - vedná disciplína o zákonitostiach vývinu a fungovania spoločnosti a ich prejavoch

prieskum - odborné preskúmanie, skúmanie terénu menšími jednotkami.

Druháčky - glosátorky

Bez zmrzliny nie je pravé leto

Veľká väčšina ľudí má v dnešnej dobe intoleranciu na mlieko a ja som jednou z nich. Mlieka sú rôzne - sójové, kokosové, ovčie, kozie, ale nie všetky vždy „sadnú“ každému. Mnohých z nás hnevá to, že my s laktózovou intoleranciou máme málo potravín. Moja intolerancia sa začala v roku 2017. Spôsobuje, že telo nedokáže prijímať laktózu, odmieta ju a má problém stráviť ju. Preto existuje špeciálne mlieko obsahujúce laktázu (náhrada laktózy), ktorá organizmu neublíži.

Vtedy (v roku 2017) ešte nebolo toľko výrobkov ako teraz, dnes už ich máme trošku viac. Ale aj tak je škoda, že ešte nemáme vlastnú zmrzlinu a viac druhov jogurtov - len biely a jahodový. Ľudia, ktorí radi riskujú ako ja, si doprajú aj zmrzlinu s vysokým obsahom laktózy alebo si dajú jogurt iný ako biely či jahodový. Nechápe, prečo práve jahoda a nie čokoláda, všetci majú predsa radi čokoládové jogurty. Toto je jednou z nevýhod našich výrobkov - žiadna čokoláda. Nech idete kdekoľvek, máte obmedzený počet bezlaktózových výrobkov - parenice, korbáčiky, tvaroh, šľahačka, dva druhy jogurtov, mlieko značky Rajo a Kukkonio... nič viac.

Pevne verím, že sa naši výrobcovia osmelia a dodajú nám aspoň zmrzlinu a čokoládové jogurty, pretože bez zmrzliny nie je leto pravým letom a bez čokoládových jogurtov nie je detstvo.

Viktória
Ježíková,
2. A

Čo je to láska?

Láska nie je pocit. Je to stav zamilovanosti. Stav, kedy vidíme všetko s nasadenými ružovými okuliarmi na očiach. Stretnete niekoho, kto sa vám zapáči, s kým si „sadnete“ a zrazu je všetko úplne iné. Zmení sa vám život v podstate od základov. Nebude to ten každodenný "rituál", na ktorý ste zvyknutý. Zrazu vám do života vstúpi človek, ktorý vás a váš život zmení. Človek, ktorého vnímate ako svojho najlepšieho kamaráta, uprednostňujete ho pred priateľmi a povinnosťami, ktoré "počkajú".

Ste zamilovaní až po uši. Priam zaslepený, že nevidíte na ňom žiadne negatíva a temné stránky. To však nie je vzťah. Vzťah a stav zamilovanosti je pravý vtedy, keď sa obaja poznáte. Aj to dobré, ale aj to zlé. Nikto z nás nie je dokonalý, a preto sa na dokonalých nemusíme hrať. Načo je to dobré? Na pohľadanie a oklamanie svojho ega. Časom každá vaša stránka vypláva na povrch. Dotyčný zistí, aký naozaj ste. A možno zostane prekvapený - sklamaný. Toto je ten moment, kedy sa ružové okuliare z očí skladajú a nastáva krutá realita. Zrazu s ním už nechcete tráviť všetok svoj voľný čas... Zrazu s ním vlastne nechcete byť jedno telo a jedna duša. Odcudzíte sa navzájom. Všetko je iba dočasné.

Sára Mináriková, 2.A

Hrozba

Vojna je niečo, čo asi nikto z nás nechce zažiť, ale aj tak sa stále bojuje. Novodobý konflikt

je aj blízko nás – dňa 24. 2. 2022 v ranných hodinách zaútočilo Rusko na východnú Ukrajinu. Pri tejto vojne si nie som istá, či sú všetci Ukrajinci bez podielu na jej začiatku. Rusi žijúci na ukrajinskej časti hranice hovoria, že Ukrajinci im ničili autá, podpaľovali garáže... Je pravda, že nie všetky správy môžeme brať vážne, ale podľa mňa Ukrajina nie je úplne bez viny a naša krajina by jej nemala poskytovať inú ako humanitárnu pomoc, pretože sa tak omnoho ľahšie dostaneme do vojny. Je dobré pomôcť Ukrajincom jedlom, oblečením a ďalšími prostriedkami potrebnými pre život, avšak zbrane a podobné prostriedky by sme im poskytovať nemali.

Monika Pajtinková, 2.A

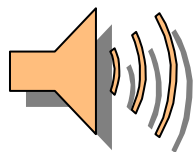
Ja a tí druhí

Človek si niekedy až spätne uvedomí, koľko času venoval tomu, že sa zaoberal názormi druhých ľudí a nežil vlastný život. Často dovolíme iným, aby ovplyvňovali našu prácu, vzťahy, názory, dokonca aj výzor. V dnešnej dobe je celkom ťažké presadiť sa, pretože vo svete je veľa neprajníkov. Mnohým ľuďom chýba odvaha, aby premenili svoje sny na niečo reálne, na skutočnosť. Či už človeka brzdí strach z neúspechu alebo nedostatok pochopenia od rodiny, kamarátov a blízkych, ktorých má okolo seba - aj tak by sa mal pokúšať o to, aby dosiahol, čo chce.

Nech sú ľudia vo vašom okolí akoľkoľvek neprajní, stále buďte sami sebou a nedajte sa odradiť!

Mária Vavrová, 2.A

ANKETA: Podarilo sa ti v niečom výrazne zlepšiť?

Zlepšila som sa v ANJ a vo varení vďaka tomu, že som sa týmto činnosťami viac venovala. Napr. pri varení som trávila viac času s mamou – už viem pripraviť

fašírky so zemiakovou kašou, ktoré chutia nielen mne, ale aj môjmu bratovi. Viki, 2.A

Oproti ZŠ sa mi podarilo zlepšiť v písaní prác, článkov, textov. V deviatom ročníku ZŠ som začala viac čítať, tzn. rozšírila sa moja slovná zásoba aj fantázia a na SŠ dostávame viac úloh pozostávajúcich z písania textov, takže si ich častejšie precvičujem. Sára, 2.A

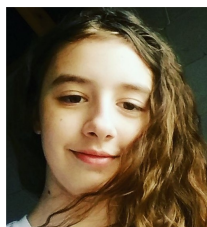
V poslednom čase sa mi podarilo zlepšiť v stolnom tenise, ktorý spolu s p. uč. Kmotorkovou trénujeme na hodinách TSV. Som jej za to vdáčna... Terka, 3.A

Podarilo sa mi zlepšiť v šoférovaní - jazdím bez toho, aby som mala strach. Snažím sa zlepšiť v ANJ a podarilo sa mi obmedziť používanie mobilného telefónu. Dajana, 3.A

Áno, vo varení... rada varím zeleninovú polievku - učím sa od mamy a teším sa, že v budúcnosti budem variť chutné obedy pre svoju rodinku.

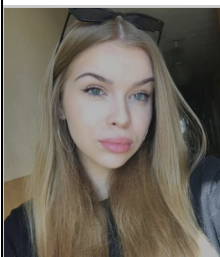
Karin, 3.A

V poslednom čase sa mi podarilo zlepšiť v angličtine - začala som pozerat' viac anglických filmov a seriálov, a najmä viac im rozumieť.

Začala ma tiež baviť psychológia a som motivovaná dobrými známami a pochvalami od vyučujúcej. Anna Mária, 3.A

Zlepšila som sa v ANJ, pretože som si uvedomila, že ju budem potrebovať aj pri maturitnej skúške, aj v budúcom zamestnaní. Mária, 2.A

Zlepšila som sa v ANJ - tento jazyk ma baví, očaril ma prízvuk a anglická výslovnosť (napr. čeština sa mi zasa vôbec nepáči). Kaja, 2.A

Vďaka návšteve autoškoly sa mi podarilo zlepšiť v šoférovaní. Tiež som si obohatila slovnú zásobu a zlepšila gramatiku na ANJ. Rebeka, 3.A

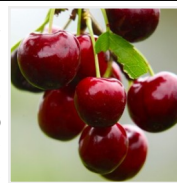

Áno, vo vystupovaní na verejnosti. Mám pocit, že už nemám takú trému ako kedysi. Som viac komunikatívna.

Mirka, 3.A

Záhľadné zmiznutie

Písal sa 1. júl. Zobudila som sa skoro ráno, babka a dedko už vysedávali na terase a pili

rannú kávu. Mne urobili špeciálne raňajky – malinový pohár so šľahačkou. Dedko sa počas nudy, tak navrhol: „Nepôjdeme zbierať čerešne?“ Nemala som nič proti, zobrala som vedro a začali sme oberať. Pridal sa k nám aj brat s babkou. Keď bolo vedro plné čerešní, boli sme utahaní ako kone, tak sme si išli zdriemnuť do altánku. Po dvoch hodinách prideme k našej čerešničke a vedra nikde. A mali sme po čerešniach. A ešte aj hlavu v smútku. V hlave mi vírila jedna otázka: „Kde sa podelo naše vedro? Kto nám ho šlohol?“ Starký už strácal trpezlivosť, obviňoval starkú, že čerešne podžgala a na nás sa vykašľala. Starká zas zvalila vinu na starkého, že vraj má starckú demenciu a nevie si spomenúť, kde nechal vedro s ovocím. Ja s bratom sme sa rozhodli, že pôjdeme vedro pohľadať. Prechodili sme celú záhradu, no márne, po vedre ani stopy. Necháпали sme, kde zmizlo, bola to riadna záhada. Z myšlienok nás vytrhol známy hlas nášho rodinného priateľa – uja Jožka: „Serus, deti.“ „Nazdar, pane,“ odzdravila som a hneď som si všimla, že má v ruke naše známe vedro s čerešňami. Len tak pokojne prehodil: „Toto som našiel vo vašej záhrade, ale vy ste tam neboli.“ A záhada bola vyriešená. Dedko sa na tom len zasmial a odtiaľ volá uja Jožka že zlodej. Aj keď sa tých čerešní ani nedotkol.

Alexandra Straková, 3.A

Moji starkí

Vždy, keď sa blíži víkend, veľmi sa teším, pretože mám čas navštíviť svojich starých rodičov. Babka a dedko majú v mojom živote veľmi dôležité miesto. Od malička som u nich trávila veľa času, a preto sú môjmu srdiečku veľmi blízki. Som rada, že môžem u nich tráviť svoj voľný čas. Víkendy u babky sú vždy plné smiechu a zábavy. Hneď, ako sa objavím pred brámkou, z babkinho dvora vybehne huňatý, čierno-biely pes, ktorý od radosti vrtí chvostom a šteká, akoby chcel povedať: „Už je tu, už prišla Mirka!“ On je ako taký zvonček, vždy štekotom ohlási, že prichádza nejaká návšteva.

Babka s dedkom sú vždy veľmi radi, keď k nim prídem. U babky je super! Moji „starkí“, ako ich familiárne volám, sú veľmi starostliví, obetaví a trpezliví. Babka je vychýrená kuchárka. Vo svojej ku-

chyni vždy vyčaruje niečo dobré pod zub, aby uspokojila naše prázdne brušká. Vždy hovorí, že teraz sa jej varí dobre, pretože všetkého je dostatok. Všetky potraviny od výmyslu sveta dokáže kúpiť v obchode a potom z nich vykúzli slané aj sladké dobroty. Ako ale babka s dedkom hovoria, kedysi to tak nebolo. Keď boli deťmi, ich najväčšou pochúťkou bol chlieb s masťou a cukrom. Alebo dedko spomína, ako jedávali polievku z repy, či domáce makové slíže omastené masťou a posypané kryštálovým cukrom. Uf, ja si to ani nechcem predstaviť. Asi by som bola viac hladná ako najedená. Ešte šťastie, že žijem v tejto dobe a nie vtedy ako moji starkí. No niekedy im, pravdupovediac, aj ticho závidím. Tie ich krásne spomienky by som dokázala počúvať večnosť. Milujem chvíle, keď si s babkou po dob-

rom obede ľahneme len tak na posteľ a rozprávame sa o jej živote, mladosti a zážitkoch. Občas sa k nám z obývačky presunie aj dedko a zapojí sa do nášho rozhovoru. Obaja radi spomínajú na časy, keď boli ešte mladí, keď chodili do školy a ja ich zážitky s úžasom počúvam. Majú krásne spomienky. Do školy chodili pešo spolu s kamarátmi. Po škole ich čakali doma povinnosti. Chodili na lúku pást husi a kozy. Bolo im veselo, pretože lúka bola plná detí a o zábavu mali postarané. Hrali sa, naháňali, spievali, tancovali, ba niekedy aj úlohy stihli napísať, aby už mali doma pokoj. Žiadna wifi, internet, sociálne siete. Čas trávili vonku s kamarátmi a nie za počítačom.

Moji starkí sú moji dobrí kamoši. Vždy ma vypočujú, keď ma niečo trápi. Poradia mi, pomôžu a nikdy nekričia. Dedko je veľký „knihomol“ presne ako ja, a preto si tak dobre rozumieme. Číta celý život. Má toľko kníh, že už sa mu ani do knižnice nevracajú. A babka? Babka je moja spriaznená duša, moja partička pri spoločných prechádzkach. Ona je moja bútlavá vrba, ktorej sa môžem s hocičím zdôveriť. U mojich starkých vždy nájdem pokoj a útočisko. Milujem ich smiech, humor a dobré srdiečko, ktoré majú. Sú to starí rodičia, akých by malo mať každé dieťa. Som rada, že sa obaja tešia pevnému zdraviu a dúfam, že to tak bude čo najdlhšie, aby sme spolu ešte stihli toho veľa zažiť.

Miriama Čerňanská, 3.A

Medveď

Rozpoviem vám príhodu, ktorá sa mi stala cez prázdniny. Vždy, keď si na ňu spomeniem, musím sa smiať.

Letné prázdniny som strávila u starkej v Belej – je to veľká dedina, okolo ktorej sú krásne hory. So starkým a mojimi súrodencami často chodíme do lesa na prechádzky. Náš starký pozná všetky bylínky, huby a lesné plody – naučil nás, čo môžeme zbierať a čo nie, ako sa správať v hore.

V jedno skoré letné ráno sme sa vybrali do lesa. „Dnes musíme priniesť veľa húb, aby nám starká uvarila výbornú polievku!“ zavelil starký. „Hurá, ide sa!“ Z domu sme vyšli s úsmevom na tvári a s prázdnyimi košíkmi. Netrvalo dlho a sestra Nelka zavelila do útku: „Huby!“ Kam len oko dovidelo, vykúkalo množstvo hnedých hlavičiek. Trblietali sa v rannej rose. V kríkoch rástli také vysoké bedle, že som ich tam jednoducho

nemohla nechat. Znenazdania zaprašťali konáre a blížilo sa k nám niečo veľké. „P o m ó c , m e d v e d !“ kričala som z plného hrdla. Starký bol okamžite pri mne. Medveď bol celkom blízko. Zrazu sa ozval smiech môjho brata: „Veď ten medveď má rohy!“ A naozaj! Z kríkov na nás pozerala vystrašená koza. Určite zablúdila z neďalekej lúky.

Odvtedy, keď môj brat zbadá kozu, povie: „Nelka, pozri, medveď!“ A pustí sa do smiechu. Ja sa naňho nehnevám a smejem sa tiež. Veronika Fábryová, 2.B

V bazéne GRAND v Trenčianskych Tepliciach

Na minigolfe

Na záver ...

Príjemne naladení sme si užili školské výlety, pretrpeli posledné dni v škole a s radosťou vykročili v ústrety prázdninám!

Pod Trenčianskym hradom

LETNÉ PRÁZDNINY

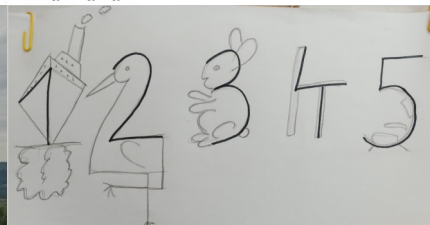
Saša M.

i i i i
 g h h h g
 g h h h g
 e f f f v
 : : :
 l x l
 l x x l
 l x x x l

Nerozumiete týmto básňam? Nevadí, „poetistom“ išlo iba o vyjadrenie emócie.

Anna Mária

POETIZMU

Dajana

Avantgarda - rôzne umelecké smery prvej polovice 20. stor. (poetizmus, dadaizmus, futurizmus, kubizmus), ktoré odmietali tradičné normy v živote i v umení, podporovali pokrok a revolučnú zmenu v tvorivých postupoch, umeleckých prostriedkoch a žánroch.

V LASER ARÉNE

Občasník CSOŠ sv. Terézie z Lisieux v Bánovciach nad Bebravou. Vychádza 2x za rok. Šéfredaktorka: Miriama Čerňanská, Redakčná rada: Anna Mária Jeřábková, Liana Čelinská, Terézia Dzuríková, Andrea Bližnáková a ďalší.